

Smaalande. Der var Repræsentanter fra Tyskland, Østrig, Ungarn, Italien og Frankrig. Af Smaalande var repræsenterede Luxemburg, Belgien, Holland, Norge og Svejts, ja selv Paven havde sendt en Repræsentant dertil. Kongressen var ikke saa forsvindende lille, at den fuldstændig skulde kunne forsvinde for den danske Regerings Øjne, eftersom der var 60 delegerede. Denne Kongres beskæftigede sig ikke med det Spørgsmaal, som Ministeren nævnedes, nemlig Fosfor, men med andre Spørgsmaal, navnlig det, at der mellem den franske og italienske Regering er indgaaet Overenskomst om, at de gensidig beskytte hinandens Arbejdere ved de Arbejderbeskyttelseslove, som ere gældende i de to Lande. Netop dette var Genstand for megen Omtale og megen Ros paa Kongressen, og det vedtoges at komplimentere de to Regeringer, fordi de havde vist Vejen, hvor andre burde følge efter. Der forhandlede naturligvis ogsaa andre Spørgsmaal af Interesse for Regeringerne og Arbejderne. Jeg citerer her en Udtalelse af den tyske Regerings Repræsentant, Dr. Caspar, som sagde, at den tyske Rigsregering var af den Mening, at en omfattende Arbejderbeskyttelse kun kan vise sig virksom, naar den er ordnet gennem Overenskomst mellem Industristaterne. Dertil var det imidlertid nødvendigt at vinde den offentlige Mening. Hertil kunde deres Forening, Foreningen for Arbejderbeskyttelse, bidrage meget. Der blev foreløbig taget Bestemmelse om Blyspørgsmaalet, nemlig med Hensyn til de Blyforgiftninger, som finde Sted, som jeg ogsaa har haft Lejlighed til at udtale mig om her i Tinget. Endvidere blev der talt om Hjemmearbejde og om udenlandske Arbejderes Stilling under de Arbejderbeskyttelseslove, som komme frem fra Tid til anden og vedtages i de forskellige Stater. Der blev foreslaaet, at man skulde søge at opnaa en lignende Beskyttelse som den, der laa i den mellem Italien og Frankrig indgaaede Overenskomst, hvorved de forskellige Landes Arbejdere, naar de ere i et fremmed Land, kunne opnaa samme Beskyttelse, som naar de ere hjemme, samme Beskyttelse som Landets egne Arbejdere. Jeg tror saaledes at have konstateret for den højtærede Minister, at der virkelig har fundet en saadan Kongres Sted — den fandt, som sagt, Sted i Dagene den 26.—28. September —, og haaber nu, at den danske Regering vil sende en Repræsentation til den Kongres, som finder Sted næste Aar, 1905, i Svejts, hvortil den

svejtsiske Regering indbyder, for at vi kunne vise, at vi interessere os ogsaa for de Sager, som der behandles.

Jeg tillod mig at stille et Par Forespørgsler til den højtærede Marineminister, og jeg takker for Besvarelserne. De vare ganske vist ikke for mig alle lige fyldstgørende, ikke alle, som jeg ønskede dem, men de vare vel, som jeg kunde faa dem. Der var navnlig et Svar, som jeg gerne vilde have formuleret noget yderligere. Det angaar Underofficerernes Kvartergodtgørelse. Den højtærede Marineminister sagde, hvad han vistnok har ganske Ret i, at naar man giver Underofficererne i Nyboder frit Hus, kan man ikke give dem Kvartergodtgørelse. Det er en Sag, der er ganske ligefrem; andet har jeg heller aldrig sagt. Men jeg mente, at naar man har givet dem Hus i Nyboder, kan man ikke baade tage Kvartergodtgørelse fra dem og forlange Husleje af dem; det har jeg fremhævet. Paa mit Spørgsmaal, om Marineministeriet havde noget imod, at en Underofficer, der blev udpeget af sine Kammerater, anlagde Sag mod Ministeriet, svarede Marineministeren, at det havde Ministeriet ikke noget imod. Jeg vil tillade mig at formulere min Opfattelse af Ministerens Svar saaledes, at den eller de Underofficerer, som af deres Kammerater udpeges til at anlægge Sag, ikke af den Grund skulde være Genstand for Forfølgelse eller endogsaa blot Uvillie af nogen Art fra Ministeriets eller fra Marinens Side. Hvis jeg ikke hører noget modsat fra Ministeren, opfatter jeg det saaledes, at Ministeren tiltræder denne Formulering.

Jeg fremdrog ogsaa et Spørgsmaal overfor den højtærede Landbrugsminister, idet jeg spurgte, om det ikke vilde være muligt, at København og Købstæderne kunde blive delagtige i de Tilskud, som Staten yder til Husholdningskursus. Den ærede Minister svarede med en Henvisning til, at den Lov, hvortil jeg sigtede, Lov Nr. 86 af 28. Maj 1902, var en Lov om Statstilskud til Landbrugskursus, og at derfor Byerne ikke kunde blive delagtige i disse Penge. Naar Ministeren siger, at Titelen her er det afgørende, og at han derfor er afskaaret fra, selv om han vilde, at give Tilskud til Husholdningskursus i Byerne, tvivler jeg ikke om, at saa kan det ikke lade sig gøre. Jeg havde nu ganske vist tænkt, at § 4 i den Lov, hvortil jeg sigtede, til Trods for Lovens Titel gav Landbrugsministeren en Adgang til at anvende Pengene, hvor han vilde gøre det, naar de kun gik til Formaal,